

paa Lempelser, der kunne være til Skade for Medlemmerne af Selskabet, der i det Hele taget bibrage til Foreningens Opretholdelse; og det forekommer mig, at man derved kommer ind paa Lempelser, hvorved man beskæfter hele Selskabet. Jeg skal tillade mig at gjøre nogle Bemærkninger ved adskillige af de Paragrapher, som maaskee ikke kunne være ganske uden Betydning. For ikke at trætte det ærede Thing skal jeg dog ikke tage dem allesammen for. I § 12 omtales Afstanden mellem de Bygninger, i hvilke der indrettes Fabrikker, Bagerier, Bryggerier o. s. v., og i § 1 er det betegnet, hvorvidt Bygninger skulle anses for mere eller mindre brandfarlige. Det kunde vist være meget rigtigt at gjøre det til et absolut Paalæg, hvor der ere saadanne Fabrikker o. s. v., og altsaa Frygt for større Fare, at hvælve de Rum, hvor Aldstederne ere; dertil ville de Fleste maaskee sige, at det er for be kosteligt og en for stor Byrde, men jeg skal i saa Henseende pege hen paa et Slags Hvælvinger, der ingenlunde ere almindelig bekjendte og ikke ere saa kostbare. Naar man nemlig bygger enten af Grundmur eller Bindingsværk, og der altsaa er Bjælkelag, kan man hvælve Muresteen paa Kant mellem Bjælkerne, det er ingenlunde be kosteligt, men overmaade sikrende Maade, og jeg troer, at den kan være ganske passende. Med Hensyn til § 26 skal jeg bemærke, at det forekommer mig, at de Tidsfrister, inden hvilke Brandfogden skal være tilstede, ere for korte. Jeg skal bemærke, at der kun er een Brandfoged i Distriktet, og det kunde jo være, at han ikke var hjemme eller havde andre Forretninger, og i det Hele synes jeg, at der kunde være længere Tidsfrister, da vedkommende Eier i længere Tid jo maa være vidende om de Foretagender, han vil iværksætte. I anden Afdeling af samme Paragraph staaer der, at Brandfogden skal varsles; men der er ikke bestemt, hvor langt Varslet skal være. I § 33 nævnes Affattelsen af et Regulativ, saavidt jeg kan skjønne,

for hele Amtsraadsdistriktet; da der ikke er paapeget Affattelsen af et Regulativ, som kunde være almindeligt for hele Landet, har jeg troet, at ifølge Amtsraadskrebsenes Inddeling kunde det Tilfælde indtræffe, at to tilstødende Amtsraadskrebs kunde have saa forskellige Stedforhold, at hvad det ene Amtsraad optog i Regulativet, kunde være bedre passende for en Deel af den anden Amtsraadskrebs. Jeg troer derfor, det kunde være rettest blot at sætte, at der skulde affattes et Regulativ, og Amtsraadet kunde da tage Beslutning om, hvorvidt det skulde gjælde for hele Amtet. I § 39 omtales der, at der udnævnes villige Mænd i det Tilfælde, at Noget har forfikkret i fremmede Foreninger. Det følger vel saa ganske af sig selv, at naar de ikke kunne blive enige, maatte der udnævnes en Opmand; men det var maaskee ikke overflødigt at indføre det. I § 44 handles om Commandoen ved Alderbrande. Deri er bestemt, at Brandfogden er overdraget Commandoen, men naar Branddirecteuren, som snarest muligt har at begive sig til Brandstedet, kommer tilstede, gaaer Commandoen over til ham. Senere i samme Paragraph er der omtalt Bestikelse af Brandinspecteurer, og der er ligeledes bestemt, at naar de komme tilstede, gaaer Commandoen over til dem. Dette forekommer mig ikke ganske rigtigt, men det er maaskee ogsaa mere foranlediget ved de Forhold, hvorunder Brandfogder og Brandvæsenet paa Landet tidligere have været, navnlig at de have været under meget slidelige Forhold. Det er bemærket her, at det vilde være vanskeligt at finde Brandfogder, der vilde paatage sig det store Ansvar. Jeg troer derfor, at vi bør see at lette det for dem og derved gjøre det lettere for os at faae saa dygtige Brandfogder som muligt. Det forekommer mig, at man meget let kunde ændre det, naar man istedetfor at sige, at Commandoen gaaer over til Branddirecteuren, sagde, at den kan gaae over til ham, naar han forlanger det.